

Selmezbányai Hetilap

VEGYES TARTALMÚ HETILAP.

Kiadó tulajdonos és felelős szerkesztő:

SZENTGYÖRGYI EDE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Rózsa-utca 61./III. sz. a. hová a lap szellemi közleményei és az anyagi rész is czimzendő.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési ára:

Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 „
Negyedévre 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

Egyes számok kaphatók a kiadóhivatalban és Joerges Á. özv. és fia könyvkereskedésében.

Hivatalos, magán és nyílt-téri hirdetések megállapított díj-szabásunk szerint számítatnak és minden általunk közölt hirdetésre felvilágosítás ingyen adatik.

A szélaknai zárda.

A növevelés terén sok hátrányt kell Selmezbánya és vidéke lakosságának szenvedni; nincs a városban a szükségletnek megfelelő elemi és felső leányiskola. Évek óta vajudik a felső leányiskola ügye, mondhatni 20 év óta, és ezen hosszú idő alatt az egy hajszálnyira sem lett megközelítve. Nemkülönbön ily szomorú állapotban van az elemi leányiskolák ügye is. 3 vallásfelekezet mint erős bátya áll egymással szemben, és mind a három felekezet iskolája a nevelés követelményeinek nem megfelelő.

Szélaknán a bányakínestár a liszt eladása mellett visszamaradt zsákok árából megtakarított összegben emelt egy női zárdát, illetőleg elemi iskolát s a Szent Vincze rendű apácáknak adta; a szerzet jól volt megválasztva, de nem az épület és annak berendezése, nem szólva az intézet feletti felügyelet illetőleg ellenőrzésről.

Egy megvásárolt és tanítás czéljaira átalakított magánháza helyezettett az intézet, egyszóval a ház nem iskolának épült, csak azzá átalakított; ezen körülmény már a tanításügynek nagy kárával jár, mennyiben a helyiségek a czélnek nem felelnek meg. Egy másik hátránya az egybként messze földön jó hírnévnek örvendő intézetnek az internatus. A tanítás czéljaira ez amúgy is szűk épületben vagy 50 bennlakó növendék van, kiknek hálószobái az iskolahelyiségtől egy deszkafallal választva el; külön fűtéssel, szellőztetéssel nem bírnak, az ágyak egymás mellett oly szorosán helyezték, hogy 2—2 ágy egymás mellé téve, a megmaradó térköz, hozzáférhetést alig enged meg, a hálószoba levegője közös az iskola levegőjével, tehát a helyiség úgy nappal mint éjjel, a gyermekek által igénybe van véve, a levegő tökéletes megtisztítása, a

TÁRCZA.

A végzet.

A „Selmezbányai Hetilap“ eredeti tárczája.
III.

„Jó az isten, jót ad!“ Evvel a gondolattal vigasztaltam magamat, midőn már épenséggel nem tudtam más okos gondolatra jönni. S mint a francia azt tartja, hogy evés közben jön meg az étvágy, én szentül meg voltam győződve róla, hogy járkálás közben szülemlemlenek a nagyszerű eszmék — vagy bevág valami véletlen.

A kis, tentás Irmuskát — (nem voltam képes teljes tisztára mosni) — a lakásadó asszonyom gondjára bízva, — miért nem épen a legbarátságosabb pillantást villantotta felém a jó asszony — kirohantam az utcára végzetemet keresni.

No hiszen a végzetemet meg is találtam, elég kézzel foghatóan; meg is éreztem a nyomát néhány hétig.

Ily válogatott eset csak is engemet érhet, Botlik Jeremiást; ugy-e bár?!

Hja, vagy nem is mondtam el még?!

Hát, mint meddő tervezetésembe mélyedtem, nem tudom már mi okból átigyekezem az ut tulsó járdájára, valami dobogás riaszt fel leszontyolodott tartásomból. Felpillantva látom, hogy a nyakamon van már két megbokrosodott gebe, melyek a zárt, de könnyű kocsit úgy ránczigálták maguk után, mint valami kétes előkelőségű bálkirályné az uszályt.

Lehetetlen volt már elugranom; más választásom nem maradt, mint vagy letiportalnom, összegázoltatnom vagy hősiesen a lovakra vetnem magam, őket megállítandó.

Miután elvem, két roszt közül mindig a kisebbet választani, ha lehet: gyeplőn ragadtam a két fáltost

legjobb akarat, a rövid idő engedte bőséges szellőztetés mellett sem lehetséges, nem szólva, hogy a bennlakó 50 növendéknek tanuló szobájuk, étkező helyiségük egy és ugyanazon, s nem eléggé tágas szobában van.

A mosakodás, öltözködés stb. a növendékeknek nem megfelelő helyiségekben történik, szóval a testnek annyira szükséges tisztaság gyakorlására megfelelő helyiség, tér nincs. Nem tekintve ezen említett hátrányokat, a bennlakó növendékeknek a női nemnek annyira szükséges rend és tisztaság követelményei iránti érzékek sem fejlesztetik, s pedig azért nem, mert a tér kevés, a személyzet elégtelen.

Ezen vázoltakból érthető, hogy a szélaknai zárda, mint női nevelde, hivatásának nem felelhetett meg, dacára, hogy tanítói személyzete erkölcsi tekintetben szép magaslaton áll, büne az, hogy kapzsiságtól elragadtatva több bennlakó növendéket vesz fel, mint mennyit a rendelkezésére álló helyiségekbe elhelyezni és nevelni képes.

Az intézetben ez év tavaszán egy Ungvár vidékről felvett leány növendék idült trachomát hozott, s ez még 4 bennlakó növendéket ragályzott. Az intézet állandó orvossal nem bír, a kínestári szélaknai bányafőorvost szokták alkalomadtán igénybe venni, de évi díjazása nincs, s az intézetbe csak akkor megy, ha meghívatik, s így érthető, hogy az intézet egészségügyi állapota állandó ellenőrzés alatt nem áll.

A trachoma ragály terjedésének az állandó orvosi felügyelet, elkülönítés és gyógykezelés gátat vetett, de ezzel a vázolt egészségügyi és nevelési mizériákon segítve nincs. Nagyon kívánatos volna, hogy az intézetbe jövőre csak 30 bennlakó növendék vétessék fel, s a kapzsiságnak gát vettessék.

A selmezbányai bányakerületi főorvos, ugy a bennlakó, mint az iskolába járó összes növendékeket

és ezek tovább rohantak, engem nem épen göngyöden oda surolva a szerencsémre aszfaltos uthoz.

Végre valahogy mégis csak megállt a két sárkány s én feltápáskodtam. Ekkor kinyílik a kocsis ajtaja s egy remegő, sápadt uri ember hálálkodva majdnem nyakamba borul megmentőjének nevez.

„Én különben X. Y. vagyok, városi tanácsnok. Szabad kérdezniem becses nevét, hogy tudjam, ki az én hős megmentőm! De látom, ön meg van sérülve; megengedi, hogy haza vigyem a kocsin. De hol van hát az az ostoba kocsis?!”

Az az ostoba kocsis most fut épen lelkendezve felém; lemaradt a jámbor a bakról.

Hogy ne szaporítsam a szót, elmondom röviden hogy én is bemutatkoztam; midőn restelkedve megmondám nevemet, talán kissé halkán is, a tanácsnok ur előre szegve fejét, s hallókapylót alakítva tenyeréből, kérdőleg ismétlé: „Bo-Botlik Je — ?!”

„Igen, Botlik Jeremiás az én nevem!“ Ismétlém elkeseredett elszántsággal, s evvel a tanácsnok ur megelégedett. Kocsiba ültünk és lakásomra hajlattunk. Útközben megtudakolá a tanácsnok ur körülményeimet s őszinte nyilatkozataimra megígérte, hogy a városnál állást szerez.

Állott is szavának; irodatiszt lettem. Ki volt boldogabb nálamnál!

A kis Irmuskát sikerült egy tisztességes családnál elhelyeznem, aránylag kevés tartási díjért, s én lánggal hévvel neki láttam a hivataloskodásnak, bár nagyon éreztem még zuzódásaim helyeit.

Úgy-ment minden, mint a karikacsapás; annyira ment már visszanyert önbizalmam, hogy kezdtem hölgyekre is kacsintgatni; különösen az irodavezető ur csinos lánya büvölt meg, kit irodánkban láttam meg először, midőn egyszer apjának hozott valami üzenetet.

Megismerkedtünk, s úgy látszik, a leány nem idegenkedett tőlem s az öreg ur is többször igen barátságosan hunyorgatott felém.

megvizsgálta, a bejáró gyermekeknek semminemű ragályos betegséget nem talált, sőt a legnagyobb elismerését fejezte ki a növendékek testi épsége és egészségi állapotjai felett.

A május havi közgyűlésből.

A „Selmezbányai Hetilap“ eredeti tudósítása.

Mult kedden május 11-én tartatott meg törv. hat. bizottságunk rendes havi közgyűlése. A közgyűlésen Horváth Béla főispán elnökölt, ki a közgyűlés folyamata alatt rövid időre az elnöki széket Szitnyai József polgármesternek engedte át, hogy a gyűlés végén azt ismét átvegye és a közgyűlést berekessze. Szeretett főispánunkon némi bágyadtság volt észrevehető s mint sajnálattal halljuk, valóban rosszul érezte magát. E körülmény volt oka annak is, hogy rövid itt tartózkodása alatt, kivéven a lövöldén való megjelenését, társas összejövetelen nem vett részt.

E közgyűlésen számos törv. hat. bizottsági tag jelent meg, mely körülmény is azt igazolja, hogy városunkban végre valahára a közügyek iránti érdeklődés nőttön nő.

A városháza tanácssterme már reggeli 9 óra után oly képet nyújtott a nagy számban megjelent bizottsági tagok élénk beszélgetései által, mintha valami kiváló érdekű dolog kerülne napirendre! És valóban a tárgysorozat — néhány pontot kivéve — különös érdekekkel bíró ügyeket tartalmazott.

Érdekes volt egyik fiatal biz. tagnak ama jó kedvű megjegyzése, hogy közgyűléseink lassacskán bizonyos parlamenti (persze, hogy csakis nagyon is duodecim parlamenti) képet kezdenek nyújtani. Így azt mondja, a tanácsstermben bejárástól baloldalt a függetlenebb halpárt szokott helyet foglalni, míg jobboldalt a kormánypárt helyezkedik el. A baloldalt levő

Megesett velem, mi előttem annyi halandóval; megkértem a leány kezét, és nem kaptam kosarat. E tüneményes hajlandóság oka talán abban rejlett, hogy a leánynak bizony nem igen volt hozományja. De hát törődtem is én avval?!

Egy szép vasárnap délután, midőn a rekkenő meleg visszatartott szobámban, s épen kellemes ábrándokkal népesítém be képzeletem világát, félénk kopogás szakítá félbe merengéseimet.

Kissé bosszusan kiáltom: „Szabad!“

Az ajtó nyílik, s belép rajta egy csinos fiatal nő egyszerűen, bár némi kacérsággal öltözve.

Csodálkozva kérdő pillantásomra a nő összekulcsolja kezeit, majd gyorsan az ajtóhoz lép, és bereteszeli. Kissé furesa gondolatok rohantak meg emez idegen nő különös viselkedésére.

Most felém jön, én hátrálok — a pamlagig. A nő utánam; midőn már majdnem a tyúkszememre hágott, oly közel jött, utánozhatlan hanglejtéssel és mozdulattal, fojtott hangon azt mondja: „Uram! A gyermekem! Hová tette gyermekemet?!”

Pillanatnyi zavaromban hirtelen nem is érttem mit akar az a némbor?

„Az én leánykámat, Irmuskámat! Hol van? Hová tette?!”

Ah, ez tehát az a szivtelen anya, ki az utra tette ki gyermekét! Jó, hogy kezem ügyébe kerültél! El voltam határozva, hogy ezt a nőt átadom a rendőrségnek.

Igen csakhogy másként fordult a dolog.

Az a nő sejlhetette szándékomat; térdre veté magát előttem s el kezdett zokogni. Remegő hangon elpanaszolta, mily szerencsétlen ő; megejtették, s hűtlenül elhagyták; azután mily nyomorba került; dolgozott éjjel-nappal, de a balsors üldözte. Nem tudta már magát és a gyermekét is fenntartani, akkor jött ama rettenő gondolatra, hogy kiteszi gyermekét; de nem

hosszu padoson az arisztokrata párt foglal helyet, ezzel szemben pedig a pártonkívüliek ülnének; de a kormánypart zömét ott látjuk ülni, ama patkóalakú kórasztálnál, melynek felső közepén az elnöki szék áll. Nohát mi fiatal biz. tagunk eme képzeleti parlament miniatüre képét megzavarni nem akarjuk és csak azt konstatáljuk, hogy bárhol is üljenek biz. tagjaink, azok bizony mégis csak a *kormánypárthoz* tartoznak politika szempontjából, de nem tartozik mindegyike ahhoz a város *kormányzása* tekintetéből.

Horváth Béla főispán a közgyűlést megnyitván, meleg szavakkal üdvözlö az egybegyűlt tagokat, de kijelenti, hogy e ránézve szerencsés pillanatban belé nyilallik mégis egy fájó érzet, mely őt eltölti és tudja azt, hogy a törv. hat. bizottság minden egyes tagjában szintén lakozik. E fájdalmat azon nagy szerencsétlenség okozza, mely a velünk békés viszonyban lévő francia nemzetet és az egész jótékony emberiséget érte. A történelem múzsája mélyen lehajtja lángoló fáklyáját azon óriási ravatal előtt, mely a párisi katasztrófa következtében annyi nemesen érző szívet örökre elhamvasztott. De mi magyarok kétszeresen borulunk gyászba ez óriási ravatal előtt, mert az nehéz csapással sujtotta szeretett uralkodó házunkat is. Zsófia alençon hercegnő, imádott királynéknak testvérhuga ugyanis szintén ott lelta halálát. Meg van róla győződve, hogy egyhangú kifejezést fog adni ezen szabad királyi ősbányaváros közönsége is hódolatteljes részvételnek a trón előtt és ezen gyászt egy feliratban fogja a miniszterelnök útján tolmácsolni. Erre a törv. hat. bizottsági tagok valamennyien felállottak kifejezést adva ezáltal részvételüknek és annak, hogy a főispáni indítványt elfogadják. Ezután Vörös Ferencz felolvasta az általa szerkesztett feliratot, melyet a közgyűlés elfogadott és mely a miniszterelnök útján lesz a trón elé terjesztve.

Interpelláció nem törtévé, megkezdődött a tárgysorozat tárgyalása. Először is a polgármester jelentése olvastatott fel a közigazgatás mult havi menetéről. A kimerítő jelentés, mely közönségünk előtt már jobbra ismert dolgokról számolt be; tudomásul vétetett. Elnöklő főispánunk azonban felhasználta ez alkalmat arra, hogy úgy a polgármester, mint az egész városi tisztviselői kar ügybuzgó munkásságát elismerésben részesítse. Kiemelte, hogy másfél évi főispánsága ideje alatt alkalma volt meggyőződni azon fáradhatatlan ügybuzgalomról, melyet a város tiszti kara kifejtett. Igaz, hogy nemcsak a vezért, de minden egyes közlegényt is illeti meg elismerés és így hát első sorban a polgármester működését emeli ki, kinek minden egyes havi jelentése egy kis remeke az ő munkálkodásáról szóló beszámolásnak; már csak ezért is dicséretre méltó és mindenki dicsérni fogja, ki a jelentés minden egyes pontjából meggyőződést szerez azon nagy munkásságról, melyet a polgármester kifejt. De ugyanez illeti meg az egész tiszti kart is, melynek köszönetét fejezi ki és kéri, hogy ezen ügybuzgalmat a jövőben is kifejtse. — A tárgysorozat 3-ik pontjánál, a helypénzszedés házi kezelésének kérdésénél, hogy t. i. e

ügy tette, mint más könnyelmű, lelketlen teremts. Ő rejtekből megfigyelte, mi lesz a gyermekkel; látta, hogy jó kezébe került, fölismerte arc vonásairól nemes szívemet, s megnyugodott. De azután is figyelemmel kísért; oh hogy szeretett volna valami ürügy alatt hozzám jönni, s legalább egyszer keblére szoritani magzatát; de nem tehettem. Most, most azonban, midőn megtudta, hogy a gyerek nincs többé nálam, nem tudott többé ellentálni szívének; kockáztatva, hogy elfogatom, mégis idejött, mert meg akarja tudni, mi lett gyermekéből, egyetlen, imádott gyermekéből. Hiszen, folytatá, az ur is megtudja majd, mily mély érzelem a szülői szeretet, nem sokára megnősül; s azután, — igaz, azután mi lesz a gyermekkel?

Az az ármányos nő bizony zavarba hozott e kérdéssel; nem tudtam rá hamarjában felelni. „Fogasson el az ur! Engem bezárnak, s akkor talán sohasem látom többé gyermekemet, mert nem tudnám tulélni azt a szégyent. Gyermekem, gyermekem!”

S tördelte kezeit, és zokogott, s homlokát a padlóra hajtotta, s én bolond elérékenyültem, s a helyett, hogy rendőrt hívtam volna, még vigasztalni kezdtem a nőt, ki oly ügyesen vonaglott az anyai kétségbeesés fájdalmában, hogy alkalmam nyílt igen formás lábakat megpillantanom. Én jámbor persze nem is gondoltam akkor arra, hogy ennek a nőnek valami terve van ellenem; nos, erről aztán meggyőződtem később.

Most még meg is ajándékoztam azt a személyt, megnyugtattam, hogy a kis Irma jó helyen van; mire a csinos nő, — igazán csinos volt — kezemet számtalanszor megcsókolva, távozott.

Én megkönnyebbülten sóhajtottam fel. Pedig éppen akkor okom lett volna ugyan csak felfohászkozni.

Egy két nap mulva úgy véltem észrevenni, mintha az iroda vezető ur kissé hidegebben bálnék velem s

házi kezelést, miután az már előnyösnek bizonyult be, ne kellessen a belügyministerium által évről-évre meg erősített és ezt a belügyministerium engedélyezte is, kimutattatott az, hogy a bérlet csak 2800 frtot, a mostani házi kezelés pedig 3400 frtot jövedelmez tisztán a városnak, Händel Vilmos biz. tag felszólalására Krausz Kálmán főkapitány kijelenti, hogy mióta a helypénzszedés házilag kezeltek, a közönség zaklatásoknak nincs kitéve, mert azóta a rendőrséghez egyetlen egy panasz sem érkezett ez irányban.

A különféle beruházásokra és építkezésekre megszavazott és a ministerium által is jóváhagyott 150000 frt. kölcsönre vonatkozólag a tanács azt javasolja, hogy ezen regálkötvények által fedezett kölcsönből, mely 50 év alatt lesz amortizálva, első sorban is azon kölcsönök legyenek visszatérítve, melyek már is beruháztattak és az egyes alapokból vétettek fel, a többi maradjon továbbra is vinkulálva mindaddig, míg az egyes beruházások — mint például a vízvezeték stb. — tényleg megkezdődnek és az ezekre szánt összegek csak akkor folyosittassanak és használtassanak tényleg fel.

Dr. Stuller Gyula biz. tag a vízvezeték kérdésének megoldását sürgeti, mert ezt sokára elhalasztani közegészségügyi szempontból nem szabad. Épp ezért óhajtaná, hogy a 150000 frtnyi kölcsönben befoglalt és a vízvezetékre előirányzott 60000 frt már most devinkuláltassék és mint külön vízvezeteki alap, mely gyümölcsöző kamataival szaporíttatnék, külön kezeltessek.

Pauer János biz. tag a tanács javaslatának azon részével nem tud tisztába jönni, mely azt mondja, hogy az eddigi beruházások egy része a város rendes bevételeiből fedeztetett és így az a városi pénztárnak térítendő vissza, mert, ugymond, a mi rendes jövedelemből adatott ki, az visszatérítendő kölcsönt nem képezhet ily esetben.

Polgármesterünk mindkét biz. tagot megnyugtatta azzal, hogy a 60000 frtot külön vízvezeteki alapként kezelni felesleges és nem is szükséges, mert egyrészt ezen összeg, mint regál kötvényi érték, szintén kamatozik, másrészt pedig azonnal folyosítható, a mint a vízvezeteki munkálatok megkezdődnek. Kijelenti még a vízvezetékre vonatkozólag, hogy a tervek a belügyministeriumnál vannak jóváhagyás végett, honnét már legközelebb lesz egy szakértő kiküldve, minek megtörténte után az előmunkálatok megkezdődnek, úgy, hogy az új akademiái palota építésével egyidőben létesíthető lesz a vízvezeték is. A városi rendes jövedelmekből vett kölcsönökre nézve kijelenti, — és ezt későbbi felszólalásában Chauer Ottó főpénztárnak is igazolja — hogy azok a városi pénztár forgalmi, tehát pénzkészletli összegeiből adattak, melyek tehát természetesen ugyan csak a pénztárnak térítendő vissza.

A közgyűlés ezután a tanács előterjesztését elfogadta és ezt a főispán határozatilag kimondotta azzal, hogy sürgősség szempontjából a vízvezeték létesítése végett a tanács lehetőleg gyorsan intézkedjék.

kissé furcsa szemmel nézne reám. Nem tulajdonítottam ennek nagyobb fontosságot, s hivatalos óra után nyugodt lélekkel siettem jegyesemhez. Ez barátságosan fogadott; tehát nincs mitől tartanom. De nem soká lehettünk együtt. Az öreg ur a szokottnál sokkal korábban jött haza s majdnem mogorván értésemre adta, hogy már a világ rosz nyelve miatt, nem szívesen látja, hogy az esti órákban, az ő távollétében együtt vagyok leányával.

E kifogás erőszakoltsága szembeötlő volt. A leány is gyanakvólag kezdett rám nézni s midőn csakhamar rá távoztam, sokkal tartózkodóbban bucsuzott tőlem, mint egyébkor.

Mi lehette az öregét?!

Másnap az öreg még mogorvább volt, s én még kevésbé értettem az okát, mert most már láttam, hogy e mogorvaság ellenem irányult. Nehány nap mulva azután ekszplodált a bomba.

„Hallja, öcsém! (most már nem is tegezett a reménybeli apósom) Maga ugyan jó fráter! Udvarol egy tiszteességes leánynak, és lakásán megkülönböztetve gyanus dámákat fogad. Igazolja magát; mert különben, nagyon sajnálom, de semmi sem lesz a házasságból; dixi; értette?!“ S evvel ott hagyott, mint Szt. Pál az oláhokat.

Melegem is, hidegem is lett egyszerre. Már most mit tevé legyek?! Én igazoljam magam,? hogyan?! Zugni kezdett a fejem, mint Muki kollegámnak három napos katzenjammere alatt.

Nyilvánvaló, hogy amaz ismeretlen nő miatt kerültem csávába; csak az igazolhat; de hol találom meg?!

Pedig meg kell találnom; ez határozott, föltett szándékom.

— A kohutovai kötőfal felépítéséhez szükségelt 1519 frtnyi költséget a közgyűlés megszavazta.

Ekkor a főispán elhagyta a termet és elnöki helyét Sztinyai József polgármester foglalta el.

Az Ertl féle major és az u. n. drenovai birtoknak a város által leendő megvételét javasolja a tanács. — Pauer János biz. tag helyesli a majorság, de nem helyesli a földek megvételét; mert e földek a városra nézve csak terhet képeznének és az ismert körülmények folytán sem a város kezelésében, sem bérbeadás által kellő jövedelmet nem hajtanának. Jezsovics Károly biz. tag kétszeri felszólalásában hangsúlyozza, hogy a majorság föld nélkül „equale nulla“, e kettő elválasztásának nincs semmi értelme. Különösen áll ez a jövőre nézve. ha esetleg a város ez ingatlant eladni akarná. Így hát akár pretium affectionis, akár reális értéke vétetik tekintetbe, vagy az egészet földekkel együtt kell megvenni, vagy pedig semmit. Pauer János még egyszer védelmére kel álláspontjának, melyben dr. Stuller Gyula biz. tag is felszólalásával támogatta, de a polgármester azon kijelentése után, hogy a város esetleg házi kezelésbe veszi összes földjeit és így a kérdésben levőket is, hogy tervezve van egy gazdasági ispáni állás szervezése is és főleg, hogy a városnak oda kell törekednie, miszerint a földek amugy is feltűnően leszállott értéke emeltessék és hogy a földek vétele körül feltűnően mutatkozó depresszió megszüntessék, — a közgyűlés a városi tanács javaslatát elfogadta.

Ezután tárgyalatott a tanács azon indítványa, mely szerint javasolja, hogy a Hönig-féle kert, melyben jelenleg a járvány kórház van elhelyezve, Heincz Hugó ügyvédnek 3800 frtért eladassék. Dr. Stuller Gyula örömet járul hozzá, hogy e telek, mely valóban csak terhére esett a városnak, eladassék, de azon „condicio sine qua non“ mellett, hogy csak akkor, a midőn egy más járványkórház már berendeztetett; mert járvány kórház nélkül egy napig sem szabad lenni.

Erre egy kis humoros jelenet következett, a midőn dr. Máltás Károly tiszti főorvos helyéről felemelkedett és mielőtt szólani kezdett volna, valami jegyzetet keresgélt. Mind sűrűbben felhangzó „halljuk, halljuk!“ ra nagy flegmával jelenté ki, hogy „csak várjanak.“ Persze, hogy ez jó ízű kacagást idézett elő. Végre megtalálta följegyzését, melyre azon törvényezikk volt jegyezve, mely elrendeli, hogy minden ezernél több lakossal bíró város járvány kórházat köteles létesíteni. Több oldalról történt közbeszólás, után hogy hiszen van járványkórház, dr. Máltás élénk derűtség között jelenté ki, hogy „van de nincs.“ T. i. ugymond a Hönig-kertben van járványkórház, de ha azt eladják akkor nincs járványkórház. Ő tehát addig, míg a város nem gondoskodott más járvány kórház berendezéséről, e telek eladását nem ajánlja és csak akkor egyezik bele, ha előzőleg lesz egy alkalmas, kellőleg berendezett járványkórház létesítve. Polgármesterünk erre kijelentette, hogy a városi tanács gondoskodni fog arról, hogy egy alkalmas járványkórház berendeztessek. A közgyűlés erre a tanács indítványát elfogadta.

Mint azt már lapunkban említettük, a Zlinszky-féle telket a város 6800 frtért megvételte. Ezen vételt a törv. hat. bizottság is jóváhagyta azzal azonban, hogy ha utóajánlat történnék, akkor a város a vételárral feljebb ne menjen, mivel — mint azt polgármesterünk derekasan kijelentette — a várost nem szabad felhasználtatni magán emberek üzérkedési céljaira. Kijelenti egyszersmind a polgármester, hogy ha e vétel nem effektuáltatnék, akkor a bélabányai kaput le kellene hordatni, hogy a Rózsa-utczába vezető ut szabályozható és kiszélesíthető legyen. E telek megvételét nagyon is indokoltá teszi a járványkórház, a városi faraktár stb. elhelyezése. Az apáczaárda melletti vízmedencének az izraelita imaház fölötti térre való áthelyezésének 900 frtnyi költségét maga a város fogja fedezni.

A Pischl-féle pajta és Bélabányán a Walmrath-féle kert megvételét névszerinti szavazás után a közgyűlés elfogadta. — A pachertároi tér parkizozására vonatkozólag első sorban is a városi tanács megfogja keresni a bányagazgatóságot az iránt, hogy a tér melletti kertecskét a városnak átengedje. — A közegészségügyi állapotokról szóló rendőrkapitányi hivatali, az ápril havi tevékenységéről szóló városi erdőmesteri és a légszeszgyár ápril havi üzemeről és a május havi mérnöki munkálatokról szóló mérnöki jelentés tudomásul vétetett. E közben a főispán ismét átvette elnöki székét. Huberth Andor városi mérnök melegen ajánlja az acetylen világítás alkalmazását, mely már sok városban bevált és sokkal jobb és olcsóbb, mint a gáz. Különben kiemeli, hogy a mostani légszesz fővezető oly rosz állapotban van, hogy abba a víz befolyik és így annak folytonos kiigazítása és javítása sok költségbe kerül. Dr. Stuller Gyula is kiemeli, hogy gázvilágításunk defektusainak teljes helyreállítása

7—8000-frtba fog kerülni és mentül tovább odázzuk el e szükségelt javítások eszközölését és egyszerűen a város világitásának érdemleges kérdését, annál rosszabb. Polgármesterünk kifejti, hogy az acetylen világítás még nagyon is embryális állapotban van és hogy Farbaky István orsz. gy. képviselőnk neki személyesen megígérte, hogy a világítási kérdést egyáltalában kimerítő alapostanulmány tárgyává fogja tenni. Egyelőre ne foglalkozunk tehát e kérdéssel, mert az is lehet, hogy azon vállalat, mely az acetylen világítást akarja nálunk meghonosítani, a gázgyárt megveszi, mi a városra igen kedvező volna. A közgyűlés erre elhatározza, hogy a világítás kérdése már a jövő havi rendes közgyűlésen érdemleges tárgyalás alá vétessék. — Pozsony város közönségének azon felirata, mely az 1883. évi 13 t.-cz. a városokra való kiterjesztése és a törvh. városok részére külön törvény megalkotása iránt intéztetett, pártolól fog felterjesztetni Händel Vilmos biz. tag indítványára azzal, hogy ebben nem Pozsony városa tette meg a kezdeményezést, hanem városunk, mely már 1884. évben intézett felterjesztést az iránt, hogy a városok a teljesített államközigazgatás fejében állami segélyben részesíttessenek.

Programmon kívüli tárgyként napi rőndre került ezután a bélabányai óvoda felépítése, mely fölött Oldinger Antal, Chauer Otto, Huberth Andor, Händel Vilmos, Krausz Kálmán, a polgármester és dr. Stuller Gyula felszólalásai után, a közgyűlés akként határozott, hogy az nem a Wunsch cég, hanem Huberth Andor mérnök terve szerint fog házilag fölépíttetni és míg elkészül, intézkedés tétetik, hogy az óvoda a mostani helyiségben maradjon. — A gazdasági tanácsnok jelentése tudomásul vétetett és ezután elnöklő főispánunk megköszönve a tagok szives érdeklődését, a közgyűlést berekesztette.

Különfélék.

— **Személyi hírek.** *Farbaky István* orsz. gyűl. képviselőnk a múlt héten rövid itt időzés után ismét a fővárosba utazott vissza. — *Szitynai József* polgármesterünk Pozsonyba utazott, hol a Mária Terezia szobor leleplezésénél városunkat Farbaky István követtel képviselni fogja. — *Krausz Kálmán* főkapitány e hó 17-étől kezdődőleg üdülés céljából négy heti szabadságra megy Mező-Kis-Sállóra. Kívánjuk őszintén, hogy terhes, hivatalos fáradozásait kipihenve, a legjobb épségben érkezzen ismét majd körünkbe vissza, hogy nehéz hivatalának szokott ügybuzgalmával azután is megfelelni képes legyen. Szabadság ideje alatt *Kuti István* alkapitány helyettesíti. — *Lindmayer János* hodrusi rendőrbiztos egészségének helyreállítása miatt két heti szabadságot kapott.

— **Főispáni látogatás.** Főispánunk múlt hétfőn érkezett városunkba és kedden elnökölt a közgyűlésen és a közigazgatási bizottság gyűlésén. Véghetetlenül sajnáljuk, hogy egészségileg kissé rosszul érezte magát, és hogy itt csak ily rövid idő tölthetett, de reméljük, hogy már legközelebb huzamos időre lesz szerencsénk osztatlan szeretetben részesülő, városunk javát oly melegen szíven hordó főispánunkat mindig legszívesebben látott vendégünkül fogadhatni. Rövid itt tartózkodása alatt csakis, a lövöldén tiszteletére rendezett lövészetén vett részt. Az egylet tagjai sorába is beállott szép és követendő példát mutatva ez által polgárságunknak.

— **Házasság.** Baumerth István selmeczi takarékpénztári számvizsgáló, mint azt lapunkban előre jeleztük, szerdán tartotta esküvőjét Budapesten Knotz Etel kisasszonnyal. A fiatal párt közvetlen lakadalma után gyász érte, a mennyiben a fiatal férj édes anyja özv. Baumerth Károlyné az esküvő utáni napon meghalt és e gyászos eset miatt a fiatal házaspár nyomban másnap ide is utazott. Az élet útja öröm és szomorúsággal van behintve és sokszor ép akkor, midőn életünk egyik legszebb pillanatát értük el, belévegyül a keserű gyász öröm cseppe. A fiatal párnak e mellett is igazi, tartós boldogságot kívánunk!

— **Eljegyzés.** Dr. Langauer Kálmán bakabányai fiatal orvos és lapunk dolgozótársa, a múlt napokban jegyet váltott Siegler Etel kiasszonnyal, özv. Siegler kereskedőüzletlajdonosné bájos leányával Komáromban.

— **Halálozások.** Egyszerre három halálozási esetről kell szomorú hírt adnunk. Az elhunyt három közül Liszt Gusztáv és özv. Baumerth Károlyné az emberi élet lehetőleg magas korát érte el, de Wagner József társadalmi életünk kedvelt tagja és a bányászati szakeme kiváló jeles munkása aránylag korán hunyt el; hiszen 56 éves korában, munkaképességének teljében érte az enyészet végzete. Liszt Gusztáv Adolf közbeesülésben és szeretetben állott volt kereskedő, Hornyacsek István kereskedő polgártársunknak apósa e hó 13-án 79 éves korában meghalt. A boldogult régi, tiszta puritan becsületességgel és nagy tevékenységgel töltte be kereskedői pályáját, míg kora nem kényszer-

ritette arra, hogy még édes atyja s illetve özvegyen maradt anyjától átvett, városunk egyik legrégebbi üzletét vejenek Hornyacsek Istvánnak átadja, ki az elhunyt egyedüli gyermekét Liszt Etelkát bírja feleségül. A boldogult „Liszt bácsi“ így nevezte őt városunk apraja es nagyja a helybeli lövöldének, melynek sok éven át volt főlovászmestere, legbuzgóbb tagja volt és nagy akadálynak kellett felmerülnie, hogy a vasárnapokénti lövészetnél részt ne vegyen De legnagyobb gyönyörűséget nyújtott neki, még aggkorában, még röviden halála előtt is, ha a lakásán felaggatott és a lövészeteken nyert érmeket végig tekintette. Az ág. evang. egyház pénztárosa is volt jó ideig a boldogult, ki iskoláit szülővárosában Selmecczen és Losonczon végezte s kit özvegyén kívül a Hornyacsek, és más kiterjedt családok gyászolnak. — A jó „Liszt bácsi“ lapunknak is lelkes barátja volt. Temetése nagy részvét mellett tegnap ment végbe. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Mély fájdalommal jelentjük úgy magunk, mint az összes rokonok nevében a forrón szeretett férj, illetőleg atya, ipa. és nagyatyának Liszt Gusztáv Adolf úrnak ma reggeli 5 órakor tevékeny életének 72. és boldog házasságának 47. évében végelgyengülés folytán bekövetkezett gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei folyó hó 15-én d. u. 5 órakor fognak a helybeli evang. sírkertben, az ág. hvt. ev. egyház szertartásai szerint nyugalomra helyeztetni. Áldott legyen emléke! Selmecczán, 1897-iki május hó 13-án özv. Liszt Gusztávné szül. Szandtner Amália mint neje. Hornyacsek Istvánné szül. Liszt Etelka mint gyermeke. Hornyacsek István mint veje. Hornyacsek István és Béla mint unokái.

Özv. Baumerth Károlyné szül. Heuffel Katalin mult csütörtökön, életének 82. évében elhunyt. Tegnapi temették nagy részvét mellett. A boldogult öreg úrnő anyja volt Baumerth Károly ribniki zúzómű felügyelőnek és Baumerth István selmeczi takarékpénztári számvizsgálónak. Az elhunytat gyermekein kívül a Gerzsó, Kachelmann, Brandenburg, Trattner, Knotz és más rokon családok gyászolják. — Wagner József a Geramb unio kémlésze, ki érdemei elismerésül csak nem régen kapta Ő Felsőjétől a m. kir. bányatanácsosi címet, városi törv. hat. bizottsági tag, társadalmi életünk egyik kiváló népszerű tagja, mult pénteken 56 éves korában elhunyt. A boldogult kit özvegye és két gyermeke gyászol, a zenének, különösen az éneknek is nagy kedvelője volt és számos esztendőn keresztül volt a r. kath. templomi énekkarnak műkedvelő első tenoristája. Mint hivatalnok fáradhatatlan buzgalmat és jeles szakavatottságot fejtett ki, mint társadalmi férfiú mindenben részt vett és a jótékonyság gyakorlatában is az elsők között volt, mint családapa és jó barát meg éppen páratlan mint bár idegenből származott, de magyar állampolgárságot nyert hazafi kifogástalan volt és így a derek férfiú ravatala előtt az özvegyen, gyermekein, rokonokon és számos sok jó barátan kívül városunk lakossága is osztatlanul gyászol. Temetése ma délután lesz a kalvaria alatti gyászszobából. — A küldött sok koszorú közül felemlítjük lovag Berks Róbert es. és kir. kamarás díszes koszorúját, melynek atlasz széles szallagján e felírás olvasható: „A Geramb unio képviselője — hálából a hű munkatársnak“. A család a következő gyászjelentést adta ki:

Mély fájdalomtól megtört szívvel jelentjük úgy magunk, mint az összes rokonok nevében, a forrón szeretett férj és atya Wagner József m. kir. bányatanácsos, magántársulati kémlés, kohogódnok és törvh. bizottsági tag úrnak stb. folyó hó 14-én d. u. 3 órakor életének 56. és boldog házasságának 26. évében rövid szenvedés után történt gyászos elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 16-án d. u. 4 órakor fognak a róm. kath. szertartás szerint a szelaknai kapun túli temetőbe örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szt. miseáldozat folyó hó 17-én délelőtt 9 órakor a Boldogasszonyról elnevezett plébánia templomban fog az egek Úrának bemutatni. Selmecczán, 1897. évi május hó 14-én Örök béke lengjen porai felett! Wagner József, Wagner István mint gyermekei. Wagner Paula szül. Schindler mint neje.

Az elhunyt Wagner József életéből a jövő számban közlünk egyet-mást.

— **Az akad. ifjusági kör** tegnap szombaton este tartotta meg a vigadó helyiségében hivatalos estélyét, melyen számos meghívott tisztviselő, tanár, polgár stb. vett részt. Az estély pompás hangulatban folyt le.

— **Érettségi vizsgálatok.** Lyceumunkon a szóbeli érettségi vizsgálatok június-hó 24., 25. és 26-ik napján tartatnak meg. A vizsgálatokra eddigelé 37-en jelentkeztek.

— **Száz éves ember.** A felső-Rónán lakik egy Bazalik nevű nyugberezett bányamunkás, kiről kitudott, hogy több mint száz éves. Az egy sekuláris életen átment aggastyán a legjobb egészségnek és testi épségnek örvend és senki sem hinné el, hogy ez a még kertj munkáit is végző öreg ember a száz esztendő betöltötte. Bizonyára ő a legöregebb ember városunk területén.

— **Gyermek-kitevés és gyilkosság.** F. hó 12-én d. u. 1/2 5 órakor egy bányamunkás jelentett a rendőrségnél, hogy a Miksa-aknán a pásztorok egy bokor alatt egy csecsemőt találtak halva; — e jelentés folytán Kuti István alkapitány, Dr. Tandlich Ignác tb. tiszt

főorvossal azonnal a helyszínére ment, a hol egy mintegy 1/2 éves gyermek feküdt pólyába kötve; az orvos konstataulta a halált és azt hogy a gyermek mintegy 12 óra óta halott; — a hulla a kórházba szállítottott. E közben a nyomozás azonban már a gyilkos anyát is kiderítette Gregor Paulina, élesmárti (Bars m.) illetőségű cselédleány személyében, a ki hosszas vallatás után egykedvűen vallotta be, hogy a gyermek terhére levén f. hó 11-én este Steffultóra akarta vinni, utközben azonban meggondolta a dolgot és Miksa-aknán egy bokorba tette; a gyermek azonban nagyon sirt mire ő újból megfogta a gyermeket és ekkor erősen oda dobta a sziklához akkor a gyermek már csak nyöszörgött és így a fenevad anya megnyugodva távozott — vissza szolgálatába és pompás nyugalommal aludt az éjjel! — A gonosz nő átkísértetett a bírósághoz, ahol méltó büntetését elnyeri. — Hová jutunk?!

— **Rendőri hírek.** *Majdnem megfult*, ittas állapotban Kruzsljak János bélabányai munkás, kit mult pénteken hozzátartozói az árokban találtak fekvé arczeal lefelé és fél teste az iszaptól eltemetve. Azt hitték, hogy meghalt és a helyett, hogy azonnal kimentették volna, sirni rimánkodni és imádkozni kezdtek. Ballon István bélabányai rendőrbiztos megtudván a dolgot, legott a helyszínére sietett és a félig megfult embert mások segítségével életre élesztette, úgy, hogy mire Dr. Kapp Jakab tb. főorvos Bélabányára érkezett Kruzsljak János már életveszélyen kívül volt. Ismét szép eredménye a rendőrmertési tanfolyamnak. — *Döglött borjut* hozott a városba a tegnapi hetivásárra Martinovics János Szász-pelsőczy paraszt gazda a hus eladása miatt; a rendőrség lefűlelte a már több ízben hason kihágás miatt megbüntetett gazdát s a borju hust megsemmisítve, a kihágót szigoruan megbüntette. Az esetet az állatorvos jelentette fel, ismét tanujelét adva hivatalos ügybuzgóságának. — *Találtatott* egy arany karperecz, egy pénztárca és egy kis arany medaillon. Az igazolt tulajdonos átveheti a rendőrkapitányi hivatalnál. *Lopás.* Özv. G. fia, ki úgylátszik már fiatal korában tévutra tért, saját anyja kárára egy üstöt lopott, ezt eladta és az árát elpálinkázta; jelenlegi tartózkodásának helyét sem a rendőrség sem pedig az anyja nem tudja.

— **Baleset.** Schneider János vihnye bányamunkás munka közben súlyosabban megsérült. Ily állapot baszállítottatott tegnap be a bányakincstári kórházba, hol azonnal gyógykezelés alá vétetett.

— **A selmeczi ker. betegsegélyző egyesület** elnökévé — miután Oszvald Gusztáv e tisztelet elfogadni sehogy sem akarta — Hornyacsek István eddigi alelnök és alelnökké Bodnár János választotta tott meg.

— **Agyon vert bosnyák.** A mult napokban terjedt el a hir városunkban, hogy Bélabányán egy pipákkal s más piperékkal házaló bosnyákok medvetánczoltató olák cigányok agyonverték. Utánjárásunknak sikerült megtudni, hogy medvetánczoltató vándor oláh cigányok csakugyan megtámadták Bélabányán az ott épen házaló bosnyákok e hó 10-én és ütlegelni kezdték. Mire Ballon István rendőrbiztos és a bélabányai rendőr a bosnyák segítségére siettek, a cigányok dorongokkal és kövekkel támadták meg, úgy, hogy a rendőrbiztosnak nem sikerült őket elfogni, habár Kecskésig üzöbe vette, de innét a félig agyon vert bosnyákok szekerükre rakva eltűntek. Ballon rendőrbiztos az esetről a kecskési bírónak jelentést tett, kérve, hogy a veszedelmes kóbor banda elfogatását a csendőrségnél szorgalmazza. Hogy mi lett a félig agyon vert bosnyákkal s hogy az oláh cigányok le lettek-e tartóztatva, azt eddig megtudnunk nem sikerült.

— **Telephon ügye.** Végre a telefon ügye is a megvalósuláshoz közelit. Ugyanis a budapesti távirtda hivatal ki küldte mérnökét, az előfizetők összeírása és a vezeték irányának megállapítása céljából. A városi mérnök kalauzolása mellett bejárta a belvárost, Hodrusbányát és Bélabányát is, s ígérétehez képest még ezen év folyamán meg lesz a telephon, melynek fontosságát nem is kell külön kiemelnünk.

— **Elmaradt előadás.** Junius elején lesz csak megtartva a budapesti acetylen társulat mérnöke által azon de monstráló előadás, melyet 10-én vártunk. Ezen halasztás okát éppen a társulatnak nagy elfoglaltsága képezi; mivel ezen remek világitási mód daczára a concurentiától irtozók ellenműködésének, napról-napra jobban tért hódít. Ez alkalommal ismételve kell hangoztatnunk, hogy lámpáink rozogák, törötték és oly gyatrán égnek, hogy igazán alig várjuk ezen állapotok megváltoztatását.

— **A selmeczi belvárosi legelőcsoport** következőleg alakult meg: Belvárosi alsó legelőcsoport: Kralik Károly elnök, Paulinyi Mátyás, Pálka József, id. Balázs János, Simonidesz Pál, Jentner Mihály. tagok Belvárosi felső legelőcsoport: Szpiska Mihály elnök, Bacskor János, id. Neczpál Márton, Ivanics Mátyás, Teren Pál, Ambróz Jakab. tagok Ez utóbbiak eleinte megtámadták a

választást, azt adván elő, hogy minek nekik a legelő-csoport választmánya, ha a város nekik semmit sem ad, s őt minden legelőjüket beülteti úgy, hogy lassan nem lesz legelőjük; — a polgármesterhez is elmentek valamennyien és ezen bajaik orvoslását kérték, aki őket megnyugtatóván, — fogtak hozzá a választáshoz. — *Bankai legelőcsoport* választmánya: Vlesko János elnök, Krieger János, Grecs János, Muszil János, Rajcsok Pál és Frustik Pál választ. tagok.

— **A lövöldéről.** Május 9-én volt az idei második lövészet megtartva és pedig megfelelő szép eredménnyel mert 631 lövésre 656 köregység éretelt el. Esett továbbá 15 négyeskör és egy szeglövés. Az első díjat nyerte: Fiedler Gyula és a II. díjat: Frieber Ferencz. Négyesköröket löttek még: Fiedler Gyula 4-et, Frieber Ferencz 6-ot, Belházy Gyula 2-öt, és Seidel Ágoston 3-at. Megdöbentően hatott az egyleti tagokra a polgári lövészegetlet Nestorának és egyik legszorgalmasabb lövészeének Liszt Gusztávnak, a ki az egyletnek több mint 40 éve tagja volt, halála. Nagy veszteség ez a lövészet egyletre, melynek sorai a lövésekben napról-napra ritkulnak. Az egylet a temetésen testületileg vett részt, lövész tagjának a sirba bocsátáskor a szokásos 12 mozsárlövést megadatta és koporsójára díszes koszorút helyeztet. Áldás emlékére!

— **A diófalevelekről** a mult számunkban a legelőcsoportok cím alatt hozott közleményre vonatkozólag kaptuk póllólag még, hogy a tehenek azoktól teljesen elvesztik tejüket és hogy a legelők a fák részére szánt gödrök ásása által elrontattak s mindez anélkül tételt meg, hogy az 1894. évi XII. t. cz. 10. 11., 21. §§-ban jelzett és a legelők épségben tartásáról felelőséggel bírók értesítettek volna előzőleg. — Részünkről ajánlanók e kérdést szakértők által tisztába hozatni.

— **Mintarendőrség a vidéken** című és selmeczbányai rendőrségünk szervezéséről szóló cikksorozatát a „Rendőri Lapok“ mult vasárnapi számában folytatja és rendőrségünk szabályrendeletét ismerteti. Ebből kifolyólag megemlítjük, hogy eddig — tudunkkal — városunk az országban az egyedüli, mely külön rendészeti szabályrendelettel bír, mert a többi városokban ez egyesítve van a városi szabályrendelettel. Hogy rendőrségi szervezetünk valóban mintaszerű, legjobban bizonyítja azon körülmény, hogy eddigelé Esztergom, Halas, Debreczen, Pancsova, Marosvásárhely Pozsony, Székesfehérvár, Szepsi-Szent-György és Czegléd városok intéztek megkeresést annak megküldése iránt. E helyt megjegyzzük, hogy rendőreink mentőtáskákkal lettek felszerelve, melyek jó minőségű, tetszetős alaku, célirányos kivitele Dopita Ferencz selmeczi szijgyártó mestert dicsérik.

— **A hétről.** Nem panaszkodhatunk, hogy a lefolyt hét szegény volt eseményekben; bármily kicsinynek mondja is a fővárosi ember városkánkat, elég mozgalmas ez mégis, sőt némi tekintetben valamivel kevesebb mozgalom kívánatos volna, mert, sajnos, a komoly, leverő, megdöbentő hírek a gyakoriabbak, míg alig nyílik alkalmunk valami örömdeteset is közölnünk. Talán a selmeczi komor, barátságatlan időjárás okozza azt, hogy állapotaink is komorak, s az emberek kedélye hű képmása az időjárásnak?! A három fagyos szent is ugyancsak kitöltötte hosszuját Selmecz vidékén; folyton borús ég, sűrű, nehéz ködök köröskörül a heglánczok lejtőin, szakadatlan eső vagy legalább is permetezés, úgy, hogy a szegény halandónak igazán elmuhaltik tőle az egész életvidorsága; csütörtökön meg már Szerváczius ó kegyelmessége még havazással is fenyegetett s esti 6 óra tájban félig hóból félig olvadó jégből összetett pehelykísérleteket eregetett le. Mit gondolhattak erre a fecskék, melyek már elfoglalták megszokott tanyájukat a Szt. Katalin-templom eresze alatt?! Egy uri embertől már azt a megjegyzést is hallottuk, hogy Selmeczen ez idén nem is lesz tavasz, talán nyár sem. Ennyire tán még sem felejtkezett meg rólunk az ég; legalább a kakuk biztat, hogy nem sokára szép időjárásban is lesz részünk; most ugyan még eső, víz és sár az osztályrésznünk, mint volt a mult héten a jámbor bucsujáróknak, kik elég keservesen nézték a szürke eget, mely könnyeit nyakuk közé öntötte. De arra is fogadnánk, hogy ezt a lueskos időjárást sok ember felhívásnak is veszi a belülről való ázásra, mi különben Selmeczen eléggé kultivált sport, mit tán nem szükséges külön bizonyítgatnunk

— **A F. M. K. E. és városunk.** Szép, nemes és mindenekelőtt hazafias feladat az, melyet a F. M. K. E. magának kitűzött, s csak az lehet óhajunk, hogy működésének meg is legyen a maga gyümölcse; de nem hallgathatjuk el azt, saját hazafias érdekünk megóvása szempontjából nem szabad elhallgatnunk azt, hogy Selmeczbánya és környékének vajmi kevés, sőt mondhatjuk, semmi sem jut a F. M. K. E. áldásaiból, pedig talán ránk is férne valami. Selmeczbánya a F. M. K.

E. működési körében a magyarság egy előretolt, védőtoronyként szerepel itt a felvidéken, mely bástya mindenféle viasz körülménynek van kitéve, de segítséget nem kap sehonnét; pusztán saját erejére van utalva nem csak, de életerejéből még az igazgató központnak is kénytelen átengedni bizonyos részt, a jövedelem java részét. Hát annyira magyarosodott már itt nálunk a nép is, hogy a F. M. K. E. selmeczi körzetének jövedelmét itt nem tudjuk mire fordítani?! Annyira el vagyunk-e itt látva gyermekápolókisdedővő intézetekkel, iskolákkal, hogy nekünk már több nem kell?! Távolról sincs szándékunkban az anyaegylettől való elszakadás eszméjét hirdetni, de igenis kijelentjük nyíltan, hogy a F. M. K. E. ugyiszólván semmit sem tesz Selmeczbányáért, s hogy a selmeczi fiók és a központ között jelenleg fennálló viszonyt megváltoztatni nemcsak kívánatos volna, de szükséges is. A kellő eszköz, a pénz, nem lévén a selmeczi választmány rendelkezésére, nem is fejthet ki oly sikeres működést, mint az hivatása, rendeltetése volna s ez okból nem is részesül oly támogatásban, mint látni szeretnők. Másként fordulna minden, ha a selmeczi választmány az itt befolyó összegeket kizárólag és a központtól függetlenül a népnevelés és magyarosítás helyi érdekeinek szentelhetné, mégis hozzátartozván a nagy egészhez, és ez egyesület magasztos céljának elérésében közreműködve, sőt jobban, mint most. Mint érezzük pl. egy gyermekápoló intézet (bölcsőde, crèche) hiányát, de nincs mód, olyannak létesítéséhez. Ha már most nem volnánk kénytelenek a befolyt pénzeket beszolgáltatni a központnak, sikerülne tán ilyen intézet alapítása, mely valószínű áldás volna az itteni munkásnépre nézve s jó részét végéig vetné a gyermekhalálozások megdöbentően nagy számának. De ily intézet létesítése által a munkásnép maga is meg volna nyerve a hazafias ügynek. Szemmel látva, tapasztalva, mily áldásos a F. M. K. E. működése, bizonyára hozzájárulna a munkásnép is filléreivel, melyek épen a tömeges meunység által tekintélyes összeget képviselnének. Itt van a dohánygyár több mint ezer munkásnőjével, itt van a kötszővő-, a cipőgyár; ha minden munkásnő heti béréből csak négy fillért adna is az egyesület pénztárába, s annyit bizonyára szívesen áldozna, mily jelentékeny jövedelemmel szaporodnák a F. M. K. E. céljait szolgáló selmeczi választmány rendelkezésre levő vagyona; mily sok üdvös, a magyarosodást előmozdító intézkedést lehetne tenni, mily szép sikereket tudna Selmeczbánya, mint a magyarosodás felvidéki előharczósa, felmutatni, míg így, a jelen viszonyok között, le vannak nyűgözve kezei, meg van bénítva működése s a F. M. K. E. sem közelítheti meg itt célját oly mérvben, mint azt minden igaz hazafi óhataná.

— **A gyilkos megfogva.** Élénk emlékében van még mindenkinek a Nyitray László majorosának meggyilkolási esete, melynek tettesét rendőrségünk, dacára a legmesszebbmenő körözésnek keresésnek nem tudott mindez ideig megkapni. Csütörtökön végre siker koronázta a meg nem szünő, folytonos körözést, keresést. Blaho Józsefet, a 18 éves gyilkos suhancot délután 5 órakor beszállították a zsarnóczai csendőrök a kapitánysághoz, hol képzelhető örömet okozott a rég keresett gyilkosnak elfogatása. Kuti István rendőralkapitány azonnal megkezdte a gyilkos vallatását s esti hét órára jegyzőkönyvbe velt vége a gyilkos töredelmes vallomása, melyből kiténik az, hogy a gyilkosságot bosszúból s előre megfontolva követte el a fiatal gonosztevő. Hogy mennyire hidegvérrel s megfontolva követte el a tettet, bizonyítja az, hogy a két csövű töltött fegyvert megvizsgálta, hogy melyik csöve van jobban megtöltve s azzal lölte le az áldozatát. E eső egész feléig meg volt töltve s innen magyarázható ki az, hogy Póch József fejét egészen szétrombolta, akárcsak ha lenyakazták volna. A gyilkos a tett elkövetése után szüleihez Bükköskútira menekült s onnan pedig Esztergomba s majd Budapestre ment, a hol mostanig napszámoskodott. Most — úgy mondja — azért jött haza, hogy otthon s ne Budapesten fogják el, mert nem akart szülőire akkora szégyent hozni, hogy abban a nagy városban fogják el. A gyilkos borzasztó tettet egész hidegvérrel s minden megindulás nélkül adta elő, a hozzája intézett kérdésekre részletes, terjedős válaszokat adott. Semmi nyoma annak, hogy megbánta volna tettetét. Pénteken reggel kísérte át két fegyveres rendőr a bilincsekbe vert nyurga fiut a kir. járásbíró-sághoz, a hol a további vizsgálatot vezetik ellene.

— **Gyalog szerrel a Királyhoz innen — Bécsbe.** Czinkraut Ferencz vihnye szent antal tárnai bányamunkás, ki felettes hivatala által valami súlyosabb beszámítási fegyelmi vétség miatt 22 évi szolgálat után végleg elbocsátott, a mult héten — miután pénze nem volt — gyalog ment Bécsbe ő felségéhez a kihallgatáshoz. A szegény ember valahogy nagy nehezen oda is ért, az udvari kanczeliában is megfordult,

de szerencsétlenségére a felség nem volt Bécsben hanem Pétervárott. Visszaindult tehát irómányait az udvari kanczeliában hagyva és ismét gyalog tette meg azt a minden esetre nem megvetendő hosszú kényszer turista utat Bécsből ide és övéihez a legjobb állapotban érkezett és most sokat mesélget a világ városról és tett hosszú utjáról.

— **A hegybányai akna bedőléséről** hoz hirt a „Honti Lapok“, melyben el van mondva, hogy 4 ember lezuhant; ezek közül 3 összetört tagokkal, egy pedig halva hozatott felé azután vasárnap temettetett el. A való tény az, a mint mi közöltük. T. i. hogy az akna besüppedt és 3 ember beleesett, de nyomban kimentetett s csak is egyike sérült meg még pedig könnyen. A „Honti Lapok“ hegybányai tudósítója tehát nem igen szerzi meg a *hitelesség* jellegét.

— **Összesítése az óvodaköteles és tanköteles gyermekeknek:**

A községben van összesen	Nemre nézve:			V. llásra nézve:			Nyelvre nézve:	
	fiú	leány	összesen	r. kat.	ág. hitv.	izt.	magyar	tót
3—5 éves gyermek	230	246	476	394	32	30	380	96
A 3—5 é. gyermekek közül otthon vagy bárhol állandóan kellő gondozásban és felügyeletben nem részesül	018	018	36	—	—	—	—	36
6—11 éves mindennapi tanköteles gyermek	474	560	1034	802	164	66	506	128
12—14 éves tanköteles gyermek . .	182	182	364	137	62	28	322	44

— **Öklelő tehén** okozott nagy riadalmat csütörtök délben a munkájukról épen kijövő dohánygyári munkásnők között. P. mészáros ugyanis a gyár-utczában tehenet vezetett, s figyelmeztette a munkásnőket, hogy vigyázzanak, mert a tehén öklel. A következő pillanatban a tehén már neki rugaszkodott s bár P. nem eresztette el a kötelet, mégis egy Veszélka nevű asszonyt oldalba döfött, úgy, hogy az, ijedtében is, roszul lett s haza kellett vezetni. Volt azután baja a mészárosnak! A böszült állatot alig tudta féken tartani s ki tudja milyen szerencsétlenség eshetett volna, ha az erős állat kiszabadul. Ez alkalommal, de már előbb is több ízben észrevettük, hogy meghocsáthatlan könnyelműséggel járnak el, ha szarvasmarhát, többi közt bikát is, hajtának a városon át. Sokszor a vezeték kötél oly vékony, hogy ha oda kötik is valahová az állatot, ennek egy fejrándítása elég a kötél elszakítására; és némelykor csak sertülő síhederre van bízva az ily kiszámíthatlan szeszélyű állat. Czélszerű és szükséges volna, szigorú rendeletet adni ki, hogy bikát csak béközva, s egyáltalán szarvasmarhát csak erős kötéllel kellő óvintézkedések mellett szabadjon a városon keresztül hajtani.

— **Utonállás.** Nem nevezhetjük másnak azt a botrányt mit a hontmegyei Terény községbeliek Goldfusz Mihály polgártársunkkal elkövettek. Goldfusz ugyanis juhokat hajtattott Verőczéről; Terényen keresztül menve megállították és 5 frtot követeltek tőle, hogy a juhokat a község határán átengedjék, Goldfusz ezt megtagadta, mire az érdemes községbeliek utána mentek egy erdő széléig, hol fenyegetődzés mellett 1 frtot mégis kicsikartak tőle. Az esetet ajánljuk az illetékes szolgabíró-ság becses figyelmébe.

— **Vidéki hírek.** Szénásfalun a kanyaró oly nagy mérvben lépett föl, hogy az iskolákat be kellett zárni. A járvány vehemens módon szedi az ottani gyermekek közt áldozatait. — *Bakabányán*, a szarvasmarhák között a ragadós száj- és körömfájás, a sertések között pedig a sertésvész lépett fel. — *Zólyom* városában a sertésvész járványa megállapítván a sertésvásárok betiltattak. — *A zsarnóczai népbank* a zsarnóczai garamrévi és felső háromi népiskolák számára a 2 frt. 50 kr. utalványozott ki az évi jótékonyezélu alapjából, hogy azon a nevezett iskolák legjobb tanulói számára magyar énekes és imakövet vegyenek, hogy ez által a magyar nyelvet még inkább megkedveltsék, Vajha több pénzintézet követné e Népbank példáját! — *Alsó-Hámorban* a II. számú zúzó-telepen Feldzám József gépészt a lendítő elkapta s a szerencsétlen embert darabokra tépte. Temetése nagy részvét. mellett folyó hó 14-én ment végbe. A szerencsétlent felesége s két kiskoru árvája gyászolja.

— **Megszűnik a kis lutri** már a jövő hónapban és helyébe lép az osztálysorsjáték. Ez utóbbi ugyan nagyobb sanszokat nyújt a játékosoknak, mint a kis lutri, de a szegény emberek által nem igen lesz igénybe vehető — ha csak csoportok nem alakulnak — mert a legkisebb sorsjegyrész ára 2 frt. egy egész VI. osztályon át játszó sorsjegyé meg épen 80 frt. Az osztály sorsjegyekre már is elő lehet jegyezni városunkban a Dimák-féle kereskedésben.

— Van, de nincs. (Közgyűlési reminiscencia.)
 Jól lett jellemezve főorvosunk által — Multi közgyűlésen e három szavával: — „van, de nincs“ a mosti állapot, mert sokban — van, de hát még sincsen juhunk az akolban. — Ő bár csak a járványkórházról mondá ezt, — de ez általános értékéből nem veszt; — mert például csak, hogy bányáinkban nagy kincs — vagyon, ki tagadná? van ám, de itt fent nincs. — S a vízvezetékre és szeretet házra — honvédszobor és sok mindenféle másra — nincsen-e pénz elég? van, de hát még sincsen, — mert megakad mind a zárt kassza kilincsen. — S a kilincstartóknak nem vón képessége — mélyebben belátni? van, de nincs mint kéne. — Ugy vagyunk mi ezzel, mint kinek van lapja, — de nincs, mert a hirt felmelegítve kapja. — Vagy mint a fiskális hepceziáskodása — a mikor elhangzik nagy hangú mondása — „igaza van, ámde ha úgy vesszük még sincs, — annak van igaza, kinél van nagyobb kincs“ — Vagy mikor az orvos szól: baj van, de nincsen, — kikurálom én és ép leszen megintlen.“ — Vagy ha a jól ismert adósságesináló. — tőke pénz-nésnél lesz nagy kölcsönt próbáló, — s ez zsebre tett kézzel, ravasz mosolygással — mondja: „van, de nincsen, tegyen próbát mással.“ — „Van, de nincs!“ ó hány-szor mondhatnók ezt joggal, — ha foglalkoznánk még sokféle dolgokkal. — De még egyet mondunk: „van előfizetőnk — van de még sincs annyi, a mennyit szeretnők. — Hogy hát ne mondassuk, hogy van, de még sincsen, — előfizetéssel mindenki siessen.

NYILTTÉR.

(E rovat alatt közlöttékért nem felelős a szerkesztő.)

Tekintetes Szerkesztő úr!

A lefolyt héten a „Selmezbányai Híradó“ 19. számában „Egy subventionált cipőgyár“ című cikk jelent meg, mely gyárunk becsületét és jó hírnevét alaposan csúfítja. E cikkben közzétett dolgokat tisztáznunk kell, mert az nemcsak főnökünkre és igazgató urunkra nézve mélyen sértő, hanem minket is, munkásokat is teljes mértékben megbecstelenít.

Mi nagyon jól tudjuk, hogy oly emberektől származik e cikk, a kiknek valóban legkevésbé sem fekdűt szívükön, hogy a gyárat tőlük telhetőleg előmozdítsák.

E cikk tulajdonképeni értelmi szerzőjét, Reisinger Károlyt, volt szerencséje az egész városnak ismerni, különösen a koresmatulajdonosoknak és a rendőrkapitányi hivatalnak, mely különféle kihágásai miatt utóvégre is rendőri felügyelet alá helyezte. Elbocsájtása alkalmával az egész gyári személyzet hálát mondott, hogy egy ily garázda-embertől megszabadult.

A cikk másik aláírójában, Gáspár Károlyban, mindig több volt az alkohol, mint a józan ész; ettől tehát nem is csodáljuk tettét. A harmadik embert pedig az előbbiektől kényszerítették az eltávozásra és valóban semmi oka sem volt az eltávozásra.

Nagyon sajnáljuk, hogy a Selmezbányai Híradó tek. szerkesztője kénytelen holmi reánk nézve rágalmazó cikket előszedni, hogy vele lapja hasábjait kitöltse. — De nem hagyhattuk válasz nélkül a fenti cikket, mivel ismervén az igazat, fölháborodással fogadtuk a híres szerzők „bosszú“ közleményét.

Ne vegye rossz néven, tek. Szerkesztő ur sorainkat, melyekben kifejezést adtunk véleményünknek s maradtunk a tek. Szerkesztő úrnak

Selmezbányán, 1897. május 15-én

alázatos szolgáló
 Maruska József,
 Blumenfeld Lipót,
 Baranka József,
 cipőgyári alkalmazottak.

HIRDETÉSEK.

Egy rövid szárnyú zongora, 2 tehén, konyhaneműek butorok s egyéb felszerelések elutazás miatt a legjutányosabb áron eladó.

Tanonczok kerestetnek.

Egy jó házból való, négy gymnasiumi osztályt végzett tanoncz kerestetik mű és butorasztales műhelybe.

Egy jó házból való tanoncz kerestetik nagyobb hentes üzletbe.

Egy jó házból való tanoncz kerestetik órás üzletbe.

APRÓ HIRDETÉSEK.

Egy jó karban lévő, rövid szárnyú zongora elköltözés miatt szabad kézből jutányos áron eladó.

Több db. keresk. hitelintézeti részvény eladó.

Megvételre, vagy bérbevételre kerestetik egy ház tágas udvarral, nagy pinczével, vízvezetékkel vagy közel vízzel, lehetőleg a város főutczájában. A lakház lehet emeletes vagy földszintes.

Miniature munkák és művirágok készítésében ad oktatást egy szegény leány, ki a Deák-Ferencz utcában lévő Zlinszky-féle házban (Baumerth Dániel péküzletével szemben) lakik és különösen a tisztelt hölgyközönség kegyes pártfogását kérelmezni bátorodik.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy

szabóüzlet helyiségemet

a főtéren lévő Szitnyai-féle ház alsó bolti helyiségébe tettem át.

A midőn ezt kérem szives tudomásul venni, egyttal biztosíthatom, hogy továbbra is törekedni fogok jó, tartós munka és olcsó árak által teljes megelégedését kiérdemelhetni.

Mindennemű ruhajavítások gyorsan, olcsón és jól eszközöltetnek.

Alázatos szolgáló

MAREK ANTAL
 szabómester.

UJ BÉRKOCSI-ÜZLET *

Selmezbányán.

Van szerencsém a mélyen tisztelt városi és vidéki közönségnek becses tudomására hozni, hogy Selmezbányán új bérkocsi üzletet kezdtem meg és főtörekvésem leendő csinos fogataim jó lovaím, valamint szolid és pontos eljárás által a n. é. közönség teljes megelégedését kiérdemelni.

Fuvarok rendelhetők: Lővész-utczában fekvő, annak előtt Janovszky, most Novák-féle házban.

Kérve nagyrabecsült támogatását maradok kitünő tisztelettel Selmezb. 1897. ápril havában

Missák Pál
 bérkocsiüzlet tulajdonos.

BORBÉLYÜZLET ÁTVÉTEL.

Tiszteletteljesen alulírott bátorodom a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy a Deák-utczai Heim házban lévő Neuráth-féle régi borbélyüzletet átvettem és azt a mai igényeknek teljesen megfelelőleg berendeztem.

A midőn ezt szives tudomására hozni bátorodom, egyszersmind kötelességemnek tartom egyrészt megköszönni azon eddigi pártfogást, melyben részesíteni szives volt, másrészt pedig biztosítani arról, hogy úgy mint eddig is minden erőmből oda fogok iparkodni, hogy a nagyrabecsült közönség teljes megelégedését kiérdemelhessem.

Tisztelettel kérve becses támogatását maradok kiváló tisztelettel Selmezbánya, 1897. ápril havában

Zsárkovacszy Száva
 borbély és fodrász.

SZOMORU-DE IGAZ,

hogy öltözékeinkre nagyobb gondot fordítunk, mint egészségünkre. Ha ruháinkon a legparányibb szakadékot észlelünk sietünk azt legott eltüntetni, ne-hogy nagyobbodjék, de ha ez testi egészségünknel az eset, számba se vesszük. Egy kis köhögés, fő-fájás, emésztési zavarok stb. mitsem tesz az? Ügyet se vetünk rá. Hát ez **vétkes könnyelműség**, mely később keservesen megboszulja magát rajtunk, mert valamint a kis szakadékból nagy lesz, épp úgy a kis bajból nagy baj keletkezik, ha kellő intézkedés nincsen kéznél. **A legtöbb betegség kútforrása a gyomor rendetlen működése** a mit — idejekorán használva Egger kellemes ízű **Sodapasztillája** csakhamar beszüntet (1 doboz ára 30 kr.) **A tüdő, torok és mellbajok köhögéssel rekedtséggel s elnyálkasodással kezdődnek.** Egger kitünő ízű **Mellpasztillája** megóv bennünket a bajtól teljes biztossággal. (1 doboz 50 kr. és 1 frt. Próbadoz 25 kr.) Minden gyógyszerárban kaphatók. Főraktár **Nádorgyógyszertár** (Dr. Egger Leó és Egger J.) Budapest, Váci-körút 21.

Szép bútorok!

Becsés tudomására és emlékezetébe vagyok bátor hozni, hogy **asztalos műhelyemet** akként rendeztem be, hogy a legnagyobb igényeknek képes vagyok megfelelni.

Különösen kiemelem az általam készült bútorokat, melyek bár mely nagyvárosi ilynemű iparkészítménnyel kiállják bizvást a versenyt és még azon előnnyel bírnak, hogy olcsóbbak mint amazok.

Minden iparkodásom oda terjed, hogy nagyrabecsült megrendelőim teljes megelégedését kiérdemelhessem s ép ezért kérem a n. é. közönség becses pártfogását.

Kiváló tisztelettel Selmezbányán 1897. ápril havában

MATZÁN FERENCZ
 asztalos mester.

* Házasulandók
 figyelmébe! **

Nincsen gonoszabb valami

mint mikor lakásunkat (ágyban, falban, képek rámaiban stb.) **undorító rovar lepi el.** Nagy örömmel veszik tehát házi asszonyaink tudomásul, hogy az ujonnan föltalált és szabadalmazott

Egger-féle porfúvókészülék

radikális módon megszabadít bennünket e csapástól.

Hasonlíthatlanul praktikusabb az eddigi gummi-gömböknél, e mellett olcsóbb is s nemcsak rovarpornak, hanem minden egyéb porok (u. m. desinfectioporok, bőr és gyermekhintő porok stb.) porlasztására is kiválóan alkalmas. — Selmezbányán kapható a **Sztankay-féle gyógyszerárban** a „Reményhez“.

Czipészüzlet átvétel.

T. cz.

Becsés tudomására bátorodom hozni, hogy a selmezi takarékpénztár tulajdonát képező Flemming-féle házban lévő

czipészüzletet

Gasparik János úrtól átvettem összes berendezéseivel.

A midőn van szerencsém ezt tisztelettel szives tudomására adni, egyszersmind kérem nagyrabecsült pártfogását, annyival inkább, mert tartós, szép kivitellű és jutányos aru munka által főtörekvésem leendő teljes megelégedését minden tekintetben kiérdemelhetni.

Üzletemben nagy raktárt tartok kész gyermek, női és úri czipőkből, melyek dús választékban jutányos árak mellett állanak t. vevőim rendelkezésére.

Még egyszer kérve becses pártfogását maradok

Selmezbánya, 1897. május havában
 kiváló tisztelettel
BÁNIK LAJOS czipész-mester.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy az Ochtending-féle házban lévő czipészüzletemet elláttam a legjobb minőségű kész férfi-, női- és gyermek-czipőkkel és hogy üzletemben mérték után kitünő, tartós anyagból, a legújabb divat szerint készítetek mindennemű uri, női és gyermek czipőket.

Teljes tisztelettel
Selmezbányán, 1897. május havában
Schuszter M.
czipészüzlet-tulajdonos.

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására adni, hogy a legmodernebb igényeknek is teljesen megfelelőleg berendezett

szabóüzletemet

* A tavaszi idényre

a legdivatosabb, tartósabb és finomabb különféle bel- és külföldi szövetekkel dúsan felszereltem és azok nagy választékban állanak a tisztelt közönség rendelkezésére. A midőn ezt nagyra becsült tudomására hozni szerencsém van, egyttal biztosíthatom arról, hogy üzletemben minden nemű öltönyök a legújabb és legdivatosabb kivitelben készülnek.

Becsés pártfogását kérve maradok kiváló tisztelettel
Czemmel György
szabóüzlet-tulajdonos.

Bátor vagyok a mélyen tisztelt közönség nagyra becsült tudomására hozni hogy

asztalos üzletemet * * *
* * * és műhelyemet.

az alsó-rózsa utca 75 sz. a lévő saját házamba tettem át, hol is elfogadok mindennemű megrendeléseket.

A midőn ezt becses tudomására hoznám, egyszersmind kedves köteleseggemnek tartom megköszönni azon szíves pártfogást, melyben eddig is üzletemet részesíteni kegyes volt és biztosíthatom arról, hogy fölőrekvém leend ezentul is pontosság, tartós szép és jó kivitelű munka és jutányos árak által teljes megelégedését kiérdemelhetnem.

Kelt Selmezbányán, 1897. május 1-én.
Kiváló tisztelettel
MAJOVSZKY MIHÁLY
asztalos mester.

Tisztelettel alulírott ezennel tudomására batorokodom hozni a városi és közeli vidéki n. é. közönségnek, hogy a kertemben lévő

meleg kádfürdőt

kisebb kádakkal is berendeztem, a melyek mindenkor — télen, nyáron — télen meleg, jól fűtött helyiségben egy árban igénybe vehetők. Egy ily kádfürdő egyszeri használatának ára: 25 kr. A nagy kádbani egyszeri fürdés ára ugy mint eddig 40 kr. a mely kádokban 2—3 személy fürödhet, tehát egy 2—3 tagu család egyszerre használhatja.

A fürdőárak tehát ezek:

1 nagy kád használata	40 kr.
12 jegy nagy kád használatára	4 frt. — „
1 kisebb kád használata	25 „
12 jegy kisebb kád használatára	2 „ 50 „
Egy lepedő használata	4 kr.

A t. cz. akad. hallgatók, lyceumi, gymnásiumi, bányaiskolai valamint minden más iskolai tanulók és növendékek 1 fürdő jegyért csak 20 krt fizetnek, de ezen kedvezményes jegyek csakis nálam lakásomon válthatók.

A fürdő minden nap korán reggeltől késő estig igénybe vehető, kérem kell azonban a mélyen tisztelt közönséget, hogy ne egy időben akarják a fürdőt — például délután 4 és 6 óra között használni, hanem lehetőleg egész napon át foszolva.

Reményem, hogy ez új berendezéssel és az olcsó árakkal sikerül elérni azt, hogy fürdöm ezentul látogatottabb lesz mint az eddig volt.

Kérve tehát a nagyra becsült pártfogást
Selmezbányán 1897. május havában.

maradok kiváló tisztelettel

FIZELY KÁROLY
fürdő-tulajdonos.

Nagy kész czipőraktár.

Jutányos árak.

Tudomásul.

Mély tisztelettel vagyok bátor a nagyérdemű közönségnek becses tudomására hozni, hogy egy idő óta tartó betegeskedésem nem engedi meg, hogy

czipészüzletemet

akként vezessem, miként azt eddig tettem. Kénytelen voltam tehát üzletemben egy a fővárosban hosszú időn át működött, kitünő ügyesség és izléssel bíró

szabászt

alkalmazni, ki helyét már is elfoglalta és ki — azt bizvást állíthatom — a czipészet és czipőszabászat terén a legnagyobb sőt legfinnyásabb igényeknek is megfelelni képes.

A midőn ezt tudomásul venni kérem, egyszersmind köszönöm az eddig tapasztalt pártfogást és kérem azt üzletem részére továbbra is fentartani annyival inkább, mert üzletem áru-raktárát mindennemű kész női-, férfi-, és gyermek czipőkkel a mai kor igényeihez képest dusan, nagy választékban felszereltem.

Selmezbányán 1897. április hó 15-én.

Teljes tisztelettel

Langauer József.

HOFF JÁNOS MALÁTA-KÉSZÍTMÉNYEI GYENGÉK ÉS BETEGEK SZÁMÁRA.

HOFF JÁNOS Maláta-egészség-itala.

Mell-, tüdő- és gyomorbetegségeknél, emésztési zavaroknál, ugyisint általános elgyengülésnél, valamint lábbadozók részére kitünőnek bizonyult, jóízű erősítő szer.

Tíz éve, vagy ennél még több ideje annak, hogy Öntől maláta-egészség-italát, valamint a többi maláta-készítményeket vásárolok. Ezek az egyedüli szerek, melyek nóm egészségét visszaszerezték.
Kérek újabb küldeményt.
BOGNER C. Bécs, Hofmühlgasse.

HOFF JÁNOS Sűrített-maláta-kivonata.

Gége- és légesőhurutnál, valamint idült köhögéseknél; leginkább ajánlható gyermekek részére a lélekző szervek megbetegedésénél; máskülönbben is fölőtte kellemes hatású

Önnek maláta-készítményei valódi jó s hatásos szerek. Szíveskedjék tehát nekem ismét 5 nagy palack sűrített maláta-kivonatot, 1 font maláta-csokoládét és 1/2 zacskó maláta-mell-czukorkát küldeni.
FISCHER G. órnagy, 37. gy.-ezr. Nagyvárad.

HOFF JÁNOS Maláta-egészségi-csokoládéja.

Gyengülés-, vérszegénység-, idegesség- és álmatlanságnál, valamint étvágyhiánynál kitünően bevált. Fölőtte jóízű és tápláló s kiváló eredménnyel gyengélkedő gyermekeknek és szoptató asszonyoknak használtatik.

Önnek maláta-csokoládéja a legkiválóbb e nemben. Ezen kellemes italt idült gyomor, illetve emésztési zavaroknál, sápkóránál s általános elgyengülésnél mindig jó eredménnyel alkalmaztam.
Dr. NICOLAI, orvos Triebelben.

HOFF JÁNOS Maláta-kivonat-mell-czukorkái

Fölőlmulhatatlan köhögésnél, rekedtségnél és nyálkásodásnál. A valódi maláta-kivonat-mell-czukorkák az emésztést megzavarása nélkül tetszés szerinti számban használhatók.

Bámulatos volt esőkönnyös köhögésem megszűnése önnek maláta-kivonat-mell-czukorkáitól v. Zedlitz-Neukirch. W. a. d. t. g.

Czukorkái fölőtte jó hatásúak nőnemű köhögésénél és asthmikus bajánál.
BUSCH, I. elkész, Weiskütz

Kaphatók: Selmezbányán Takáts Miklós úr üzletében, valamint Budapesten: Török József ur gyógytárában (Király-utca 12.) és direct: Hoff Jánosnál, cs. és k. udvari szállító, Bécs, I. Bez., Graben Bräunerstrasse, 8.

Prospektusok és árjegyzékek ingyen és bérmentve.

5-8